

Och se, där står åter vårt Gråpappersansikte i all sin gamla styggelse, men nu sväfvade intet leende på hans läppar, utan ett genomträngande, hånfullt: "Ha-ha-ha-ha!" skallade genom salen, hvarefter synen genast försvann. Bestörtning, fruktan, förfäran och dåningar följde nu på aftonens lustbarheter och nöjen. Desserten, som mången längtat att smaka, fick stå orörd, och under ett oredigt sorl och vimmel upplöstes sällskapet. Hvar och en for så fort han kunde hem till sitt, och förde med sig ett kusligt minne, hvilket helt och hållet utplånade hvarje gladt intryck af det behag, den ädle och gästfrie värden sökt bereda sina gäster.

Denna händelse vände åter allas tankar och samtal på den förut så gammalmodiga andeuppenbarelsen. Den store skalden *Goethe*, som nästan var oskiljaktig från den då regerande storhertigen och tillika dess närmaste umgängesvän, hade säkerligen icke saknats vid ofvannämnda tillfälle, om han icke på samma tid vistats i Carlsbad, hvarifrån han först mot hösten återkom. Naturligtvis erhöll han snart del af hvad som under den märkvärdiga natten tilldragit sig. Han smålog i början däråt, men yttrade sig ej vidare i ämnet. Sanningen af hvad han hört kunde han ej uppenbart bestrida, då så många åsynavittnen funnos, och bland dem hans egen furste, jämte andra personer, hvilkas trovärdighet han icke kunde betvifla. Men det var icke fritt, att därjämte en viss nyfikenhet och lust att komma underfund med rätta förhållandet, d. v. s. att *själf* erfara, om icke alltsammans varit en tillställning, ett bedrägeri, hade uppstått hos honom. Därföre säger han en dag till det förtrollade palatsets ägare, till hvilken han stod i nämare vänskapsförhållande, och som genast efter andeuppenbarelsen för alltid afsade sig nöjet att där anställa fester:

"Låt mig tillbringa en natt i edert palats. Men jag vill vara alldeles ensam. Hända hvad som vill och kan! Jag skall försöka bärga mitt lif."

Hans vän sökte väl i början afråda honom från ett sådant beslut, men då han märkte, att *Goethes* föresats var oryggelig, och han dessutom väl kände dennes för-